

Ivanu Šijački bismo mogli najbolje predstaviti kao jednog člana, i to onog najljepšeg, porodične Vinarije „Bononia“, koja se tako više neće zvati zbog novih propisa nadležnog Ministarstva, što toliko i neće smetati, jer se oduvek znalo za Vinariju Šijački iz Banoštora. Rođena je pre tridesetjednu godinu, što joj malo ko poveruje kada uz osmeh kaže. Horoskopski znak blizanaca, kao da je njenom genetskom kodu dodao još energije, entuzijazma, istrajnosti, osobina neophodnih za rad u vinarstvu, koji je vekovima ranije bio odlika i sinonim za porodicu Šijački..

A za onu najvažniju osobinu i za vinarstvo i za život, sposobnost ljubavi, presudnu ulogu je odigrala porodica. Ničeg ne bi bilo da njih nije bilo, rekla je Ivana Šijački i rado se prisetila najranijeg detinjstva, kada je sa mlađim bratom Milenom, takođe nezamenjivim članom porodičnog vinskog tima, uvek nekako bila blizu vinograda i porodice.

-Moji baka i deka su me vrlo rano uveli u posao pošti su me čuvali, i s obzirom da vinograd zahteva jako mnogo rada, oni su me uvek vodili sa sobom, kasnije i mog brata. Kao i svu decu, nas je krasila dečja radoznačnost i znatiželja šta oni rade, pa smo se i mi tako navikli od najranijeg detinjstva na sve što se u vinogradu radi i izgradili poseban odnos prema njemu. Vreme provedeno u vinogradu pamtim kao bajku. Uvek smo u ataru sedeli u nekoj zelenoj travi, igrali se sa našim kućnim ljubimcima koje smo uvek vodili od kuće sa nama, u prirodi, sa fantastičnim pogledom na Dunav. Nikada nam nije bilo dosadno, naprotiv, divno smo se zabavljali. A u ono vreme kada je dozrevalo grožđe uživali smo jedući ga.

Pa i kada smo stasali za rad, nekako je sve to bilo prirodno. I danas, provodimo 340 dana godišnje u vinogradu, i kada nema radova nešto nas vuče da ga pogledamo, obiđemo, da prođemo kroz redove, jer mi smo srasli sa tom zemljom i svim što na njoj raste.

Najveći uticaj na mene je izvršio moj otac Milan, danas otac, partner i saradnik, jer ti vinogradi koje je on nasledio od roditelja bili su stari i zastupljeni nekim manje vinskim, a više stonim sortama. Međutim, moj otac je pre 35 godina preuzeo brigu o vinogradu, i počeo da sadi „svoj“ vinograd. Ali, pošto je u međuvremenu vinogradarstvo napredovalo, stasavao je i on i došao do toga da danas u vinogradima imamo isključivo vrhunske vinske sorte grožđa. Iako i moj brat i ja imamo uticaj kada je proizvodnja vina u pitanju, i dogovaramo se o svim pitanjima i budućim projektima, naš otac je i dalje definitivno glava naše vinarije.

Tokom godina odnos oca prema meni, „tatinom prvom sinu“, koja sam od devojčice prerasla u partnera, pa i lidera u nekim slučajevima, nije se promenio. A i nekako sve je išlo svojim prirodnim tokom. Već u srednjoj školi sam znala da ću upisati Tehnološki fakultet, na kojem sam kasnije diplomirala i to kojim slučajem, baš na vinu, i gde sada radim kao stručni saradnik. Nekako smo svi zajedno rasli i razvijali se, i kao porodica i kao vinogradari i kao vinari. A

ambicije za dalje su da nastavimo i razvijamo započeto, i da se trudimo da idemo u korak s vremenom, da pratimo tehnološki razvoj, ali i da smo aktivni i na društvenim mrežama i da što više promoviramo naša vina.

Najzadovoljnija sam kada sve uradim, kada se završi dan, a ja mogu da sednem i opustim se uz čašu vina. I uživam u ukusima, mirisima i bojama koje sam ja kreirala, napravila.

Zvuči kao fraza, a istina je, da ima puno posla, ali ako se radi ono što se voli ništa nije teško - rekla je Ivana Šijački.

Kako da joj ne verujemo, kad je znamo toliko godina i nju i porodicu Šijački, sa vinogradima na izuzetnom mestu, ne samo zato što ga obasjavaju dva sunca, kao i sve u Banoštoru, već i zato što potez, nadmorska visina i brežuljci sa pogledom na Dunav deluju nestvarno, začaravajuće. Porodična kuća, u čijem sklopu se nalaze podrum i vinarija nalazi se tik između dva glavna puta, drumski i plovni, pa je nikako ne možete zaobići. Tu, u tom prostoru, smeštena je i ona posebna energija ljubavi, prema porodici, vinogradima i vinu, odnosno onome što porodica radi.

-Fantastičan je osećaj kada znate da ste nešto vi i vaša porodica odnegovali, othranili, podigli iz pelena, i kada neko ko proba vino, kao krajnji proizvod i sažetak sveg našeg rada, truda, života, to pohvali – ponosno zaključuje Ivana Šijački.

A ako još niste odlučili kako ćete obeležiti 8. mart, naša sagovornica predlaže happening u restoranu Wine&Deli, Kosovska 15, u Novom Sadu, najbolje mesto na temu uparivanja hrane sa prelepim vinima porodice Šijački. Promocija vina sa preporukama slasnih zalogaja trajaće narednih petnaest dana. Požurite, jer njihova vina su toliko dobra, da se potroše za manje od godinu dana. U ime porodice Šijački, Ivana poručuje: Uživajte!